

PT= núm. de places turístiques, excloses les de càmping.

On: K=2 per al municipi de Palma.

K= de 1'5 a 2 per a Maó i Eivissa.

K= de 1 a 1'5 per a la resta de municipis.

I on: N s'ha d'arrodonir a número natural per defecte, i com a mínim ha de tenir el valor 1.

Els augments contemplats s'han de fer de manera gradual, i sempre que els ajuntaments justifiquin degudament les necessitats, amb la presentació d'un estudi acreditatiu.

Article tercer

Els vehicles amb què es presti el servei han de ser, en tot cas, de cinc places, inclosa la del conductor.

Article quart

Les dades sobre població de dret s'han d'acreditar mitjançant certificació del secretari de l'ajuntament d'acord amb la població registrada en el padró municipal, i les dades sobre places turístiques han de ser les que proporcioni l'òrgan de l'Administració autonòmica competent en matèria de turisme.

Article cinquè

Serà obligatori incorporar a l'aparell taxímetre la tarifa interurbana màxima autoritzada en el moment en què l'aparell comptador esmentat sigui exigint per l'ajuntament que atorga la llicència municipal per a la tarifa urbana.

Per això, l'aparell taxímetre ha de recollir la tarifa interurbana quilomètrica vigent en cada moment per quilòmetre realment recorregut, i ha de completar el preu final amb l'import de la tornada al lloc d'origen del viatge fet i, en tot cas, amb els suplementos autoritzats.

Durant la prestació del servei la tarifa corresponent s'ha d'identificar en el mòdul indicador, de manera que sigui visible des de l'exterior del vehicle.

Disposició transitòria primera

Els vehicles amb capacitat de set places, actualment autoritzats, podran continuar prestant servei a l'empara de l'autorització de què disposin, encara que s'haurà d'incorporar un vehicle de cinc places en el moment en què es procedeixi a la transmissió de la titularitat de l'autorització o a la substitució del vehicle que té adscrit.

Disposició transitòria segona

En el cas de municipis on ja s'exigeixi instal·lar en els vehicles l'aparell taxímetre, s'ha d'incorporar la tarifa interurbana abans de l'1 de gener de 2003.

Disposició addicional

Es faculta el director general d'Obres Públiques i Transports per interpretar aquesta Ordre i per resoldre els dubtes que puguin suscitar-ne l'aplicació, mitjançant les instruccions i les resolucions corresponents, degudament publicades en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Disposició derogatòria

Queda derogada l'Ordre de 7 de juliol de 1997 del conseller de Foment sobre fixació de contingents d'autoritzacions VT de transport públic discrecional de viatgers en automòbils de turisme.

Disposició final

Aquesta Ordre entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

El conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports
Francesc Quetglas i Rosanes

Palma, 26 d'abril de 2002

— o —

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ I CULTURA

Núm. 8306

Ordre de 22 d'abril de 2002 del conseller d'Educació i Cultura, per la qual es regulen els aspectes essencials dels programes de garantia social

L'extensió del dret a l'educació i la utilització d'aquest dret per part d'un major nombre de ciutadans en condicions creixents de qualitat són les millors eines per aconseguir la igualtat d'oportunitats.

L'article 63.1 de la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu (LOGSE), estableix que els poders públics han de desenvolupar accions de caràcter compensatori, en relació a les persones, als grups i als àmbits territorials que es trobin en situacions desfavorables. Les polítiques d'educació compensatòria han de reforçar les accions del sistema educatiu de manera que disminueixin les desigualtats que hi puguin haver.

D'altra banda, l'article 23, punts 2 i 3, de la Llei orgànica esmentada estableix la necessitat d'organitzar programes específics de garantia social per als alumnes que no arribin a assolir els objectius de l'educació secundària, amb la finalitat de proporcionar-los una formació bàsica i professional que els permeti incorporar-se a la vida activa o prosseguir els estudis. Aquest article utilitza el plural en establir que "s'organitzaran" programes de garantia social i, així, possibilita que amb aquesta denominació –i sempre que hi hagi uns continguts, una estructura, unes condicions d'accés, uns destinataris i unes finalitats semblants– es puguin desenvolupar diferents modalitats de programes.

A les Illes Balears s'han desenvolupat els darrers anys programes de garantia social que tractaven de donar una resposta formativa als qui havien abandonat el sistema educatiu sense titulació i que no disposaven d'un competències suficients per inserir-se en la vida laboral.

Aquestes profitoses experiències desenvolupades fins al moment a la nostra comunitat, en col·laboració amb diferents entitats públiques i privades, i l'experiència acumulada pels agents implicats en aquestes accions aconsellen establir una normativa que dissenyi un marc diversificat, amb la denominació comuna de programes de garantia social, que, atesa l'heterogeneïtat d'aquest col·lectiu de joves, els faciliti la formació i la inserció laboral posterior.

Els programes de garantia social s'organitzen per modalitats. Cadascuna d'aquestes ha de tenir com a referent un model dinàmic, integrat en contextos laborals, i les necessitats formatives d'un grup d'alumnes, caracteritzat per la situació educativa, personal i social. La possibilitat de desenvolupar diverses modalitats de garantia social ha de permetre respondre a les necessitats de diversos col·lectius.

Cal que els dissenys de la formació professional dels programes de garantia social s'adaptin al nivell de qualificació professional bàsica, de nivell 1, corresponent i que reflecteixin una ocupació que hi ha en el mercat laboral –de manera que es puguin localitzar clarament en un camp ocupacional– i, així mateix, que quedin definits com a grau de formació dins d'una família professional.

Sense cap dubte, la formació professional ha de ser l'element integrador per acreditar la competència professional adquirida pels alumnes. Això implica considerar un nucli comú de certificació en totes les modalitats de garantia social, amb un document que faci referència a un nivell de qualificació i a la formació que s'hi associa, que formi part del sistema de qualificacions professionals de les Illes Balears.

La formació professional té una gran capacitat motivadora per als alumnes i, per això, ha de ser l'eix del procés d'aprenentatge. Des d'aquest punt de vista, la metodologia ha d'observar els models pels quals les persones aprenen a treballar. Es tracta de dissenyar activitats d'aprenentatge que desenvolupin tècniques senzilles i habilitats fonamentals adreçades a aconseguir productes finals o parts del procés que els alumnes es percebin com un èxit. Això permetrà donar pas a propostes més complexes.

En el disseny dels programes de garantia social s'han de considerar, a més, la continuació de la formació en el grau següent o al llarg de la vida, els ensenyaments complementaris i la millora de l'ocupabilitat.

Pel que fa a la continuació de la formació en el grau següent, el sistema educatiu preveu que l'accés a la formació professional reglada de grau mitjà estigui condicionat a obtenir prèviament el graduat en educació secundària o a superar una prova d'accés. Els programes de garantia social constitueixen una oferta de formació professionalitzadora metodològicament diferent de l'ensenyament reglat que l'alumnat no ha aconseguit superar. Aquesta formació, més flexible i no reglada, facilita als joves una nova oportunitat d'adquirir les capacitats bàsiques necessàries per retornar al sistema educatiu, ja que s'ha establert que les qualificacions obtingudes en un programa de garantia social s'han de tenir en compte en qualificar la prova d'accés als cicles formatius de grau mitjà.

Quant a l'ordenació dels ensenyaments complementaris a la formació, s'han de tenir en compte les necessitats educatives, formatives i d'inserció i la predisposició de l'alumne en relació a l'aprenentatge; s'han de considerar les

quatre qüestions de manera separada i, a la vegada, com a elements relacionats. Tot això implica tenir en compte els ensenyaments que formen els programes de garantia social com a blocs certificables en conjunt i de manera separada.

D'aquesta manera, els alumnes que hagin participat en una modalitat poden disposar d'una acreditació de la qualificació professional de l'àrea de formació professional específica cursada en el marc d'una administració i d'acreditacions relacionades amb formacions complementàries que en millorin l'ocupabilitat.

Per tot això, dicta la següent

ORDRE

Article 1

Objecte i àmbit d'actuació

L'objecte d'aquesta Ordre és regular els aspectes essencials dels programes de garantia social que es facin en l'àmbit territorial de les Illes Balears, d'acord amb l'article 23 de la Llei d'ordenació del sistema educatiu, de 3 d'octubre de 1990 (BOE núm. 238, de 4 d'octubre).

Article 2

Objectius dels programes de garantia social

Els programes de garantia social, regulats per aquesta Ordre pretenen, amb caràcter general per a tot l'alumnat, els objectius següents:

a) Volen afavorir el desenvolupament i el finançament de la maduresa personal, mitjançant l'adquisició d'hàbits i de capacitats que els permetin participar com a persones responsables en el treball i en l'activitat social i cultural.

b) Volen fer adquirir la competència professional característica d'una qualificació professional; comprendre l'organització i les característiques del sector corresponent, com també els mecanismes de la inserció professional; conèixer la legislació laboral bàsica i els drets i els deures que es deriven de la relació laboral, i adquirir els coneixements i les habilitats necessàries per treballar en condicions de seguretat i per prevenir els possibles riscos derivats de les actuacions de treball.

c) Volen millorar la formació bàsica per facilitar els processos d'aprenentatge al llarg de la vida i les competències bàsiques per facilitar el procés d'inserció laboral i, alhora, també volen millorar les capacitats d'ocupabilitat i, si n'és el cas, de prosseguir els estudis.

Article 3

Disseny dels programes

1. Els programes de garantia social s'organitzen per modalitats. La Conselleria d'Educació i Cultura n'ha de dictar la normativa reguladora de cadascuna.

2. Els diferents perfils professionals per als quals preparen els programes de garantia social es poden desenvolupar mitjançant qualsevol de les modalitats que es regulin.

Article 4

Destinataris

1. Els programes de garantia social van adreçats preferentment a joves menors de 21 anys –en cap cas majors de 24 anys–, sempre que, com a mínim, compleixin 16 anys l'any natural en què comencen el programa, i que no hagin arribat a assolir els objectius de l'educació secundària obligatòria ni tinguin cap titulació de formació professional.

2. Poden accedir als programes de garantia social els joves amb els requisits d'edat indicats en el punt anterior que compleixin alguna de les condicions següents:

a) Alumnes escolaritzats en el segon cicle d'educació secundària obligatòria que, havent accedit a un programa de diversificació curricular, no estan en condicions d'assolir els objectius de l'etapa per aquesta via.

b) Excepcionalment, alumnes als quals no ha estat possible accedir a un programa de diversificació i que es troben, a judici de l'equip educatiu, en greu risc d'abandonament escolar.

c) Joves desescolaritzats que no tinguin cap titulació acadèmica que els capaciti professionalment.

d) Alumnes amb necessitats educatives especials, temporals o permanents, associades a la seva història educativa o a condicions personals, que hagin cursat l'escolarització secundària obligatòria sense obtenir-ne el títol, i que tinguin un nivell d'autonomia personal i social que els permeti a través de la realització

d'aquesta acció formativa accedir a un lloc de treball i mantenir-s'hi.

3. En els casos a), b) i d), l'accés als programes de garantia social s'ha de fer d'acord amb l'informe del centre de procedència, un cop escoltats els alumnes i, si n'és el cas, els seus pares o representats legals, i amb l'informe favorable de la Inspecció Educativa.

4. En el cas c), el centre receptor de joves desescolaritzats ha de vetllar perquè aquests hi puguin accedir i perquè gaudeixin d'una orientació correcta, i també ha de recollir la informació pertinent del darrer centre o centres docents d'on prové, dels serveis socials i d'atenció al menor, de la zona o de la localitat corresponent, com també dels centres d'orientació que pertoquen.

5. En tot cas, en la matriculació de qualsevol alumne en un programa de garantia social s'ha de tenir en compte que les seves característiques i aptituds s'han d'adequar a les condicions de la modalitat i a aquelles altres que l'aprenentatge i l'exercici d'un determinat ofici requereixin. No s'ha de matricular l'alumnat amb impossibilitat real per exercir la professió o l'aprenentatge d'aquesta.

Article 5

Nombre d'alumnes per grup

1. El nombre màxim d'alumnes és de 15 per grup de garantia social; i el mínim, de 8.

2. Quan en algun d'aquests grups s'integrin alumnes amb necessitats educatives especials, no poden incorporar-se per programa més de dos alumnes d'aquestes característiques. El nombre màxim d'alumnes per grup s'ha de reduir un nombre igual al d'alumnes integrats; el nombre màxim, doncs, ha de ser de 13.

3. Excepcionalment, es poden autoritzar programes de garantia social amb un nombre d'alumnes per grup diferent de l'establert en el punt anterior i programes configurats únicament per alumnes amb necessitats educatives especials.

Article 6

Durada dels programes de garantia social

1. La durada d'un programa de garantia social és variable. Ha d'estar compresa entre un mínim de 900 hores i un màxim de 1.800 hores.

2. S'ha de fer un desplegament curricular de cadascun dels perfils professionals, en el qual s'ha de determinar el nombre d'hores que s'han de cursar en cadascun dels apartats, d'acord amb l'estructura que s'estableix en l'article següent.

3. Les entitats promotores, en funció del nivell d'accés i de les expectatives dels alumnes, hi poden afegir hores fins al màxim establert.

Article 7

Estructura

1. Tots els programes, independentment de la modalitat en què es desenvolupen, han de tenir l'estructura mínima següent, per aconseguir els objectius assenyalats en l'apartat 2:

Part de Formació en el centre o en l'entitat, constituïda per:

Àrea de formació professional específica.

Àrea de formació bàsica.

Mòdul d'orientació laboral.

Mòdul de tutoria.

Part de formació pràctica.

2. En tot cas, es pot enriquir aquesta estructura amb el desenvolupament d'altres mòduls amb competències complementàries (llengua estrangera i eines informàtiques) o mòduls de lliure configuració.

Article 8

Finalitats de les àrees i dels mòduls de la part de formació en el centre o entitat

1. Àrea de formació professional específica

L'àrea de formació professional específica té per finalitat preparar l'alumnat perquè s'incorpori a la vida activa en el desenvolupament de llocs de treball que requereixin una qualificació professional bàsica, de nivell 1, i comprèn els continguts necessaris per adquirir els coneixements i les capacitats terminals corresponents al seu perfil professional.

L'àrea de formació professional específica té estructura modular, amb el fi de facilitar l'acreditació de la competència professional i de possibilitar la

correspondència amb ofertes formatives similars dels altres subsistemes.

2. Àrea de formació bàsica

L'àrea de formació bàsica ha de tenir per finalitat oferir a l'alumnat la possibilitat d'adquirir o de finançar els coneixements i les capacitats bàsiques, relacionades amb els objectius i amb els continguts de l'ensenyament obligatori que són necessaris per aconseguir la inserció social i laboral satisfactòria, i, si n'és el cas, per continuar els seus estudis, especialment en els cicles formatius de formació professional de grau mitjà, als quals poden accedir d'acord amb el que s'estableix a la normativa d'accés en vigor. S'ha de procurar que els continguts i la metodologia s'adaptin a les condicions i a les expectatives particulars de cada alumne.

L'àrea de Formació bàsica ha de tenir un caràcter transversal respecte dels continguts o dels mòduls de la formació professional específica, de manera que l'aprenentatge dels elements que la integren –socioculturals, lingüístics i matemàtics– estiguin relacionats significativament i funcionalment amb l'ofici i de manera que formin un procés en què s'avanci partint d'allò més instrumental i senzill fins arribar a allò més complex.

3. El mòdul d'Orientació laboral

El mòdul d'orientació laboral, comú als diferents perfils, té per finalitat dotar l'alumnat dels recursos i de l'orientació necessària per a la recerca d'un lloc de treball i per a l'autoocupació, com també familiaritzar-lo respecte del marc legal de les condicions de treball, de les relacions laborals i de la seguretat de l'àmbit professional del qual es tracti.

La durada mínima del mòdul d'orientació laboral ha de ser la mateixa en tots els perfils professionals i modalitats

4. Mòdul de tutoria

El punt de partida l'ha de formar l'acció tutorial implícita en tota activitat educativa i que es desenvolupa permanentment al llarg de tot el procés formatiu dels joves. Aquesta acció ha d'incloure activitats completes de grup, en l'horari establert, amb la finalitat de facilitar el desenvolupament personal, especialment en aspectes com l'autoestima i la motivació, la cooperació i la integració social i l'aprenentatge d'habilitats socials i d'autocontrol, necessàries per afavorir l'ocupació de l'alumnat d'aquests programes, com l'autoformació i la formació permanent al llarg de tota la seva vida activa.

Article 9

Finalitat de la part de formació pràctica

La part de formació pràctica s'ha de fer efectiva mitjançant el mòdul de formació en centres de treball o bé mitjançant un contracte per a la formació, d'acord amb la normativa vigent, segons la modalitat de programa de garantia social en què es desenvolupi el perfil professional.

La part de formació pràctica té per finalitat facilitar una primera experiència de treball en un entorn productiu on l'alumnat pugui posar en pràctica els coneixements, les habilitats i les destreses adquirides durant el desenvolupament del programa.

Article 10

Professorat

1. Ha de desenvolupar els programes, en totes les modalitats, un equip educatiu compost bàsicament per dos formadors que han de treballar de manera coordinada complementant l'acció educativa per aconseguir els objectius proposats, d'acord amb les àrees i els mòduls que componen el programa formatiu.

2. El formador de l'àrea de formació professional específica ha de ser preferentment un professor tècnic i, excepcionalment, un expert en l'àrea professional o ofici corresponent o bé professor de secundària. A més, preferentment ha de desenvolupar el mòdul d'orientació laboral i ha de fer el seguiment de la part de formació pràctica.

El formador de l'àrea de formació bàsica i del mòdul de tutoria ha de ser preferentment un mestre de primària. En tot cas, atès el tipus d'alumnes als quals s'adrecen aquests programes, i segons el col·lectiu o les característiques concretes que presenten en cada modalitat, tenen preferència per impartir aquests programes els formadors que a més d'acreditat l'especialitat requerida demostrin l'experiència docent i/o l'acreditació necessària per atendre l'alumnat esmentat.

3. En determinats programes s'ha de preveure que l'equip educatiu estigui format per diversos professionals, quan sigui aconsellable tenir professorat diferent per desenvolupar diferents duna mateixa àrea o per impartir alguns mòduls.

4. La Conselleria d'Educació i Cultura pot autoritzar que determinats

continguts d'algun mòdul siguin impartits per experts del món laboral.

Article 11

Programacions

1. Els centres o les institucions responsables del desenvolupament d'un programa de garantia social n'han d'elaborar la programació general com també les programacions didàctiques de les àrees i han d'enviar-les a la Conselleria d'Educació i Cultura perquè les aprovi, d'acord amb la normativa i amb els terminis que s'estableixin.

2. Atès el caràcter motivador que per a l'alumnat té l'aprenentatge de l'ofici, les programacions s'han d'adaptar de manera que els continguts de la formació professional específica, estructurats en mòduls, constitueixin el centre d'interès o l'eix vertebrador per a la resta dels components formatius.

En les programacions, s'ha de procurar vincular els objectius, els continguts i les activitats de les accions formatives a les realitzacions i als contextos professionals de l'ofici, fent una progressió que vagi d'allò més instrumental a allò més complex, fins a arribar a situacions que comportin una major autonomia i responsabilitat per a l'alumnat.

L'ús de metodologies significatives, funcionals i motivadores, ha de possibilitar els models d'aprenentatge cooperatiu i autoregulat que potenciïn en l'alumnat la capacitat de treball en equip, del saber fer i de la innovació.

3. Quan el programa es desenvolupi en un centre de la Conselleria d'Educació i Cultura, la programació general a què es refereix el punt anterior ha d'incloure l'horari de dedicació del professorat, l'organització dels espais, el material, les dotacions utilitzades i la previsió de despeses de funcionament. Aquest programa ha de formar part de la programació general anual del centre.

Article 12

Avaluació de l'alumnat

1. L'avaluació de l'alumnat que participi en programes de garantia social ha de ser contínua i s'ha de fer tenint com a referència l'avaluació inicial de l'alumnat admès, els objectius establerts per l'equip educatiu en les programacions didàctiques, com també el grau de maduresa al qual s'ha arribat en relació als objectius indicats en l'article segon, d'acord amb la normativa que s'ha de dictar a aquest efecte.

2. Un cop feta la formació en el centre o en l'entitat s'ha de fer una avaluació amb l'objectiu de:

a. Possibilitar la realització de la part de formació pràctica, mitjançant el desenvolupament del mòdul de formació en centres de treball o bé mitjançant un contracte per a la formació.

b. Permetre la inscripció a la prova d'accés a cicles formatius de grau mitjà d'acord amb la normativa en vigor.

3. L'àrea de formació bàsica, el mòdul d'orientació laboral, cadascun dels mòduls de l'àrea formació professional específica i, si n'és el cas, cadascun dels mòduls amb competències complementàries o mòduls de lliure configuració s'han de qualificar, mitjançant una escala numèrica d'1 a 10, sense decimals. S'han de considerar positives les qualificacions iguals o superiors a 5.

4. Si la part de formació pràctica es desenvolupa mitjançant el mòdul de formació en centres de treball, s'ha d'avaluar i de qualificar en termes d'apte o de no apte.

Article 13

Certificat i orientació final

1. Els ensenyaments que formen els programes de garantia social són certificables en conjunt i també per àrees i/o mòduls.

2. Els alumnes que han participat en un programa de garantia social han de rebre un certificat en què ha de constar la modalitat cursada, el nombre total d'hores del programa, el nombre total d'hores i les qualificacions obtingudes en l'àrea de formació bàsica, el mòdul d'orientació laboral, cadascun dels mòduls superats amb avaluació positiva de l'àrea de formació professional específica i, si n'és el cas, també dels mòduls amb competències complementàries o mòduls de lliure configuració.

3. Els certificats han d'anar acompanyats d'un informe d'orientació sobre el futur acadèmic i professional de l'alumne, que no ha de ser prescriptiu i que ha de tenir caràcter confidencial.

4. Els documents esmentats només poden ser expedits després d'acabar el programa corresponent.

Article 14

Memòria

1. En acabar cada programa de garantia social el professorat que n'és responsable ha d'elaborar una memòria que ha d'incloure:

Informe del progrés dels alumnes que han seguit el programa.

Valoració general del programa i propostes per millorar-lo.

2. Aquesta memòria s'ha d'enviar a la Conselleria d'Educació i Cultura.

Article 15

Entitats promotores

1. Els programes de garantia social poden ser promoguts, preferentment, per centres educatius mantenguts amb fons públics, com també per entitats públiques o privades sense ànim de guany, que compleixin els requisits establerts per desenvolupar programes de garantia social.

2. L'alumnat que participi en programes de garantia social desenvolupats en centres educatius públics pot beneficiar-se del transport escolar organitzat pel centre educatiu.

3. Les condicions per aprovar, per autoritzar i per desenvolupar els programes de garantia social a les Illes Balears, com també per establir els possibles convenis que s'han de subscriure amb les entitats esmentades en el paràgraf anterior, s'han de regular oportunament per part de la Conselleria d'Educació i Cultura.

Disposicions addicionals

Primera

Els alumnes dels programes de garantia social menors de 18 anys poden matricular-se en un centre de persones adultes per cursar l'ensenyament obligatori, de manera simultània a la matrícula en el programa de garantia social corresponent.

Segona

La Conselleria d'Educació i Cultura ha de supervisar el desenvolupament dels programes de garantia social mitjançant els mecanismes que s'estableixin a l'efecte, en l'àmbit de les seves competències.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza la Direcció General de Formació Professional i Inspecció Educativa perquè dicti les instruccions que calguin per desplegar i per executar el que disposa aquesta Ordre.

Segona

Aquesta Ordre entrarà en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 22 d'abril de 2002.

El conseller d'Educació i Cultura

Damià Pons i Pons

— o —

CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT

Núm. 8434

Acord d'inclusió de la pedrera Llimpet (t. m. d'Alaior, Menorca) en la llista de pedreres incorporades a la Revisió del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears (annex 2, del Catàleg de pedreres)

L'Ordre del president del Govern de les Illes Balears de 12 de gener de 2001, que modifica les ordres del president de 16 de setembre de 1999 i de 27 de juliol de 1999 estableix l'estructura orgànica de la Conselleria de Medi Ambient i, segons l'article tercer de l'Ordre esmentada, s'atorguen les competències sobre planificació i tramitació d'expedients de pedreres a la Direcció General de Residus i Energies Renovables de la Conselleria de Medi Ambient.

Atesa la disposició transitòria primera i l'article 12 del Decret 61/1999, de 28 de maig, de la Revisió del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears (publicat en el BOIB núm. 73, extraordinari, de 5 de juny);

Atès l'informe de proposta d'inclusió en l'annex 2, dels Serveis Tècnics de la Direcció General de Residus i Energies Renovables, en data 17 D'ABRIL de 2002, relatiu a la pedrera Llimpet, autorització minera núm. 105, d'Alaior, Menorca.

S'ACORDA

PRIMER. Incloure la pedrera Llimpet (t. m. d'Alaior, Menorca), autorització minera núm. 105, en la llista de pedreres incorporades en la Revisió del Pla director sectorial de pedreres, annex 2, del Catàleg de pedreres.

SEGON. Notificar aquest Acord al Sr. Juan Muñoz Aguilar, titular de la pedrera, i fer-li saber que contra aquest Acord, que no exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada davant l'Hble. Consellera de Medi Ambient, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà d'haver-se notificat, sense perjudici d'interposar qualsevol altre recurs que consideri pertinent.

TERCER. Comunicar aquest Acord a l'Ajuntament d'Alaior, al Consell Insular de Menorca i a la Direcció General d'Indústria, com també ordenar-ne la publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 17 d'abril de 2002

El director general de Residus i Energies Renovables

Nicolau J. Barceló i Montserrat

— o —

Núm. 8435

Acord d'inclusió de la pedrera Son Odre (t. m. de Selva, Mallorca) en la llista de pedreres incorporades a la Revisió del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears (annex 2, del Catàleg de pedreres)

L'Ordre del president del Govern de les Illes Balears de 12 de gener de 2001, que modifica les ordres del president de 16 de setembre de 1999 i de 27 de juliol de 1999 estableix l'estructura orgànica de la Conselleria de Medi Ambient i, segons l'article tercer de l'Ordre esmentada, s'atorguen les competències sobre planificació i tramitació d'expedients de pedreres a la Direcció General de Residus i Energies Renovables de la Conselleria de Medi Ambient.

Atesa la disposició transitòria primera i l'article 12 del Decret 61/1999, de 28 de maig, de la Revisió del Pla director sectorial de pedreres de les Illes Balears (publicat en el BOIB núm. 73, extraordinari, de 5 de juny);

Atès l'informe de proposta d'inclusió en l'annex 2, dels Serveis Tècnics de la Direcció General de Residus i Energies Renovables, en data 17 D'ABRIL de 2002, relatiu a la pedrera Son Odre, autorització minera núm. 460, de Selva, Mallorca.

S'ACORDA

PRIMER. Incloure la pedrera Son Odre (t. m. de Selva, Mallorca), autorització minera núm. 460, en la llista de pedreres incorporades en la Revisió del Pla director sectorial de pedreres, annex 2, del Catàleg de pedreres.

SEGON. Notificar aquest Acord al Sr. Pedro Nadal Tous, titular de la pedrera, i fer-li saber que contra aquest Acord, que no exhaureix la via administrativa, es pot interposar recurs d'alçada davant l'Hble. Consellera de Medi Ambient, en el termini d'un mes comptador des de l'endemà d'haver-se notificat, sense perjudici d'interposar qualsevol altre recurs que consideri pertinent.

TERCER. Comunicar aquest Acord a l'Ajuntament de Selva, al Consell Insular de Mallorca i a la Direcció General d'Indústria, com també ordenar-ne la publicació en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 17 d'abril de 2002

El director general de Residus i Energies Renovables

Nicolau J. Barceló i Montserrat

— o —

CONSELLERIA D'INTERIOR

Núm. 7993

Ordre del conseller d'Interior d'11 d'abril de 2002, de modificació de l'Ordre del conseller d'Interior de 29 de gener de 2002, per la qual es desenvolupa el procediment per a la integració del personal laboral del Consorci per al Desenvolupament de la Formació Ocupacional en el Servei d'Ocupació de les Illes Balears

El Butlletí Oficial de les Illes Balears núm. 15, de 2 de febrer, va publicar l'Ordre del conseller d'Interior de 29 de gener de 2002, per la qual es desplega el procediment per integrar el personal laboral del Consorci per al Desenvolupament de la Formació Ocupacional en el Servei d'Ocupació de les